אדם טוב

ליונתן רוש

שם הסיפור

הוולנטין שלי נפרד

שלום אני נפרד ואני בדרום ובכן
מהדברים שקרו אורי ואמי אחר כך יש
הם סיפרו שלם כל דבר ואני הולכת לדרום
אחר ואני נפגש עם סופרדן ומאיירת
ינורגרת עני ושחרק ואת שרשיעור
נאמר אני הולכת הביתה.

8/10

פעם אחת היה חיילה
שרצה לגן השעשועים
ונתרה בגד הכבש ונהנה
עם המתנה והיו חברים ♥

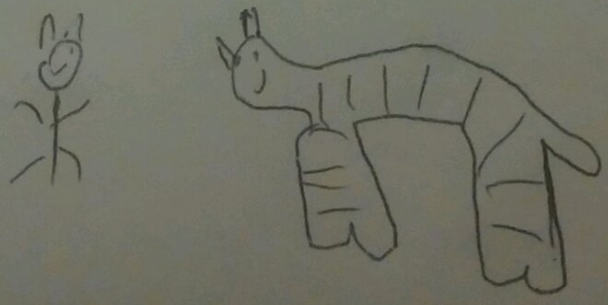

מיקמק - שיר

אני אוהבת מיקמק, וקצת מטומי.

פה הטוי שבמיקמק משחקת בבלונים.

היית מגניה. רק רשבוט. ורודה שום להיות

מגניה ולהחליף עם לפים!

אני אוהבת לעשות שופלם במיקנון.

ולהנות מלא סוסים. של בשפים.

ולהנות טנגוות יקרות שעולות 2500 שקלים!

ואפשר לרכב עם למיקסה ולראות ש"ש

הטלוים חבש!

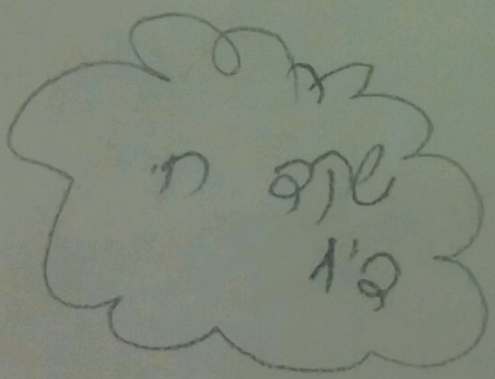

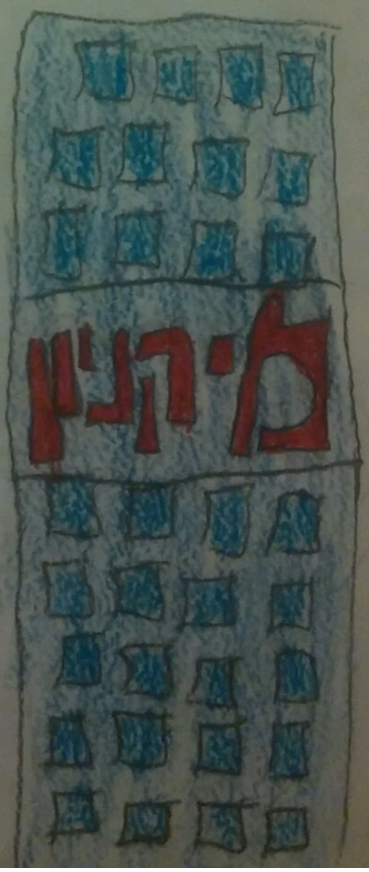

יונתן הלוש ניוק אותי

היום אני שאלתי את אימי
מי הוא יונתן הלוש ואל
מי היא הסביבה לי אומרת איש
נפלא הוא ואל החלטתי
שאני הוא נוסע אותי אימי
בחורה ואמרה שלא יהיה הישר
אמל לא הייתי שקתי כתבתי
ספרים המצאתי מילים המצאתי
שירים ונפינו המצאתי תנועות
הלטנות שלי שרת נלפיים
לה היה כוף אבל אבל יוק בהתם
הישר ואל כשוט אידה הבת יותר
נאמר היום והבנתי נושן רק
פמר אתה לא הבנתי כמה ספרתי

יונתן כהן ליום אחד

היה היתה קילה ישנה שגרה בה משפחה
אמיש שהה איבה את ביתם אוב אישמיים
ויום אחד איבא ואמא יצאה לתיול
אילבים כשבה לבב בביתם אישן תתה' אבים
לקילה הישנה אילבים פחבוה
ואת חבוה מתחת לעמיתה
אחותה' אבים פתחוה את אבלת של אבלה
אמרבה את אילבים בשעלוה אותם מבכה
אילבים אומרוה כלה אתם אה ורים שלנה
איבלב הטחל לנבוח
שאלבה אותה מבכה בבה אמשלנבוקלי אבא
אבית ר חלב
אמא בבמוב בה מבשלת בבנים חביתה
אבא אומר אותם חבוה ואל אכול ביה בס בר הסוף

הסוף

הוא הדבר אשר ישבר
שלרוי בה ע"ישפט הדא ישפחה
אבה בהבאות בתים עבדשמים
וים אחרב אבבן אמא וגוגיים
אוגבים ע"ישרוגבה בבנים
הדש | חוטרו אבדים גוגיו עבר אישים
הוגבים בחקוי וגוגתרובו מותר רוח עבר
אחוטחוגבים ע"חנסוגבוגה
אם ראוי את הוגבים וישאו אותם
אה הדרה אוגבים אמרו רבה
אתם אהרוישגוי הגבים אמרו רבה
שאגוי אות ומאדה הבגבות רובגבות
עוב ותר חבר אחות הוא אמשירו גבות
אבשגת חבוה בעמ יבה רוגו אבוגה
אשבדוד עברו הבגוי מה אוסרה
תוכ

והנה תן לדש

שבה הפרחים ברח בהקיץ
נפתח לו השום חבש, לרעום
הורים יהונתן ראש
הבלי אל המים ונדרת, לו
עדן נבל טוב נוכל לבטוח מי
איך יהונתן נראה, אבל
אישה ושמה מרינה ומצאה
את ראש בראש פינה.

אמי

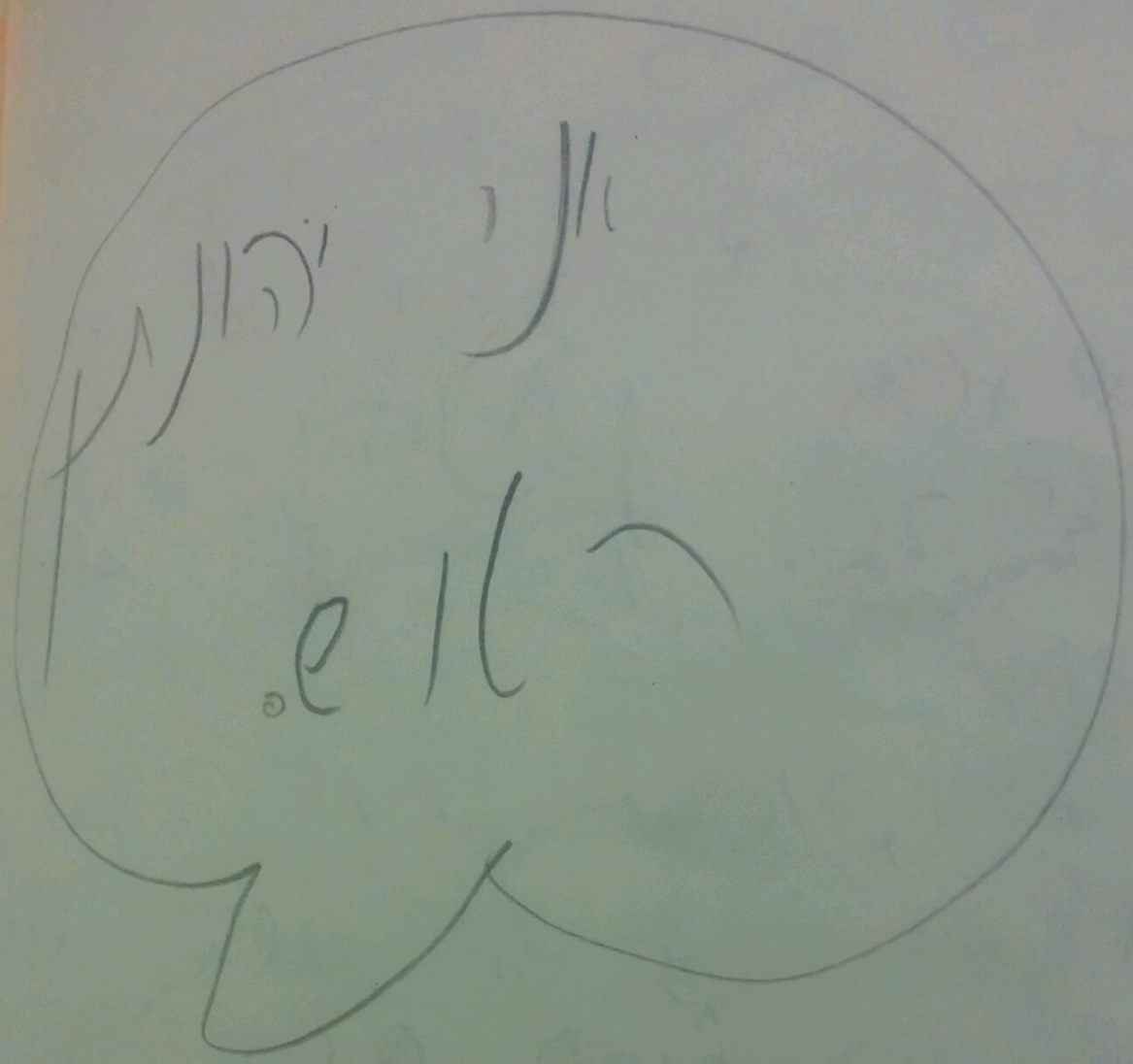
אני יהודית
חיה.

הבנות רמש

היה בלה ישנה
היה משפחה והיה יונתן
רמש ואוריפסט לא
היתחתן והיה
סופר היקטב אמון סטרימן
הוהלה אסראל ב11

לאה

ايه

في مدينة صغيرة

كان هناك ولد اسمه

سامي كان يحب

الرسم كثيرا

في يوم من الايام

رسم سامي

شجرة كبيرة

وعليها تفاح

وبجانبها

بيت صغير

وحولها

فراشات

ملونة

وكان

سامي

سعيدا

جدا

بالرسم

הצפרדע והארנב

פעם היה היה ארנב וצפרדע הם
היו חברים טובים מאוד מאוד
יום אחד אמר הצפרדע לארנב מי אתה
חושב הכי מזיר. אולה הארנב לא
יודע. אומר הצפרדע קל ראה אתי מה לא
אולי לה צבקה אני! אולי אבל אני חושב
שלה אני אומר הצפרדע. לא!!! אני!!!
אולי נעשה תחרות? רעיון טוב אמר
הארנב וקרא הם הצבא עשות תחרות
אחי בסוף שני הם היו במהלך הרעיון
המרוץ שני הם אולי נתנו בזוטה המירוץ
כן נחלק

בחלום

היה היתה ילדה שקורים לה רוני
חלמה באהבה לחלום. בדרך יום שישי התרחש רוני לילה
לישון היא ארגישה שבאה לה הבטן. ובלילה
שהיה כבר מאוחר רוני לא אבלה לאירקם
בגלל התלמות שלה מודה בגלל שרוני
לא נירקמת ולא מצליח להעלות עצם התלמות
שלה לדת לאוחר ואז בבוקר רוני איתורה
היא הרגישה שלא כואבלה הבטן באמצע יום שבת
היא אוכלת לאירקם אבל שהבת היה שקט בנוכחות בלילה
היא איתמהוה הרגישה שהיא לא תל מהו והיא מאורה את
אבא ואת אמא ושאלה אותם אבא היה בולבק היה
שהום נירקם בא אמא אמרה נקבר
מתר ו חצרה לישון אוכבכ חלו נחנסה למיטה וחטה
לישון ואל מישהו הרגיל לה בו אי לאוזמבחלומות ואל מישהו
אביבי לה שתיח מיתק מי מתח לכרירת והיו אומר
לה לאיכנס לשתיח לאלקם הרעומורת ואל פיו רמתה
שכל הידורים שהיו תלמת אלהם אוטבים
את המקום ורק היו רדה מתרי אם ואומרת לאים
לתדור ידורא הק אומר לכולם לאדור ואומר
בוהו אני היא לא שלא רצתה לחלום היא פשות
היתה חמה והיא אמרה נחון והם התכיכו אות
לרוקר ביבוק מתי שיבה בוקר ושם שאומו באה
כל מה שקרה. אבא לה בוקר אוה והיא ספרה לאורה את